

Arrest

nr. 171 734 van 13 juli 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 29 maart 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 februari 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 mei 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 juni 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat V. HERMANS *loco* advocaat K. VAN BELLINGEN en van attaché B. VANDENHAUTE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U beweert de Afghaanse nationaliteit te hebben en in 1991 te zijn geboren in de stad Kandahar. U stelt uw hele leven in Kandahar te hebben gewoond met uw ouders, uw vier broers en uw twee zussen. U bent verloofd met S., wiens familienaam of vadersnaam u niet schijnt te kennen. U hebt geen familie die buiten Kandahar woont. U ging nooit naar school maar werkte sinds uw elfde als lasser. Het laatste jaar voor uw vertrek had u een eigen winkel in metalen ramen en deuren.

U stelt dat u uw land verliet wegens problemen met de taliban. Ze zouden hebben gevraagd om explosieven te plaatsen in de bestelling van een politiecommandant, aan wie u een metalen deur zou leveren. U ging akkoord en vertelde alles aan uw ouders. Uw vader regelde onmiddellijk uw vertrek uit het land en twee dagen later reisde u via Iran naar Europa.

Twee maanden na uw vertrek, op 10 november 2015, vroeg u asiel aan in België.

Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legt u uw taskara en een kopie van de taskara van uw vader neer alsook de DHL enveloppe waarmee ze vanuit Afghanistan naar België werden gestuurd.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie gehoorverslag CGVS p. 2) blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde verblijf in Afghanistan. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu werd vastgesteld dat geen geloof kan worden gehecht aan uw bewering uw hele leven in de stad Kandahar te hebben gewoond.

Reeds in het begin van het gehoor (CGVS p. 4-5) werd duidelijk dat u geenszins de Afghaanse kalender weet te hanteren. U weet niet welk jaar het momenteel is volgens de Afghaanse kalender. U stelt wel correct dat het (op datum van uw gehoor dd. 08.02.2016) winter is in Kandahar, hoewel u zegt het niet zeker te weten. Gevraagd naar welke maanden in de winter vallen ratelt u alle twaalf Afghaanse kalendermaanden af. Erop gewezen dat men u niet vroeg alle maanden op te sommen, maar wel de koude wintermaanden te noemen moet u het antwoord schuldig blijven. Ook de warme maanden kent u niet. U weet dat het nieuwe jaar op Newroz begint, maar dat Newroz op 1 Hamal, de eerste dag van de Afghaanse kalender, valt weet u dan weer niet. U stelt terecht dat het rond Newroz koud noch warm is in Kandahar, maar op de vraag of het regent antwoordt u ontkennend, terwijl 1 Hamal (= 21 maart) in een van de drie natste maanden van het jaar valt (zie informatie toegevoegd aan administratief dossier). Dat u in het geheel geen praktische kennis van de Afghaanse kalender blijkt te hebben impliceert dat u niet alleen recent niet in Kandahar zou hebben gewoond, maar in het geheel al langere tijd uw geboorteland Afghanistan verliet. Van iemand die stelt zijn hele leven in Afghanistan te hebben gewoond kan op zijn minst basiskennis van de Afghaanse kalender worden verwacht, zelfs indien u analfabeet bent, zoals u ter verdediging opwerpt.

Daarnaast blijkt u ook in totaal niet vertrouwd met het geld in Afghanistan, wat er opnieuw op wijst dat u het land al lang verleden hebt verlaten. U beweerde jarenlang in een winkel te hebben gewerkt in Kandahar, wat toch impliceert dat u zou moeten weten waarmee wordt betaald in het land. Vooreerst is het al vreemd dat u stelt dat uw vader \$8500 betaalde voor uw reis, maar dat hij dat niet in dollars maar in Afghani betaalde. Hoeveel Afghani \$8500 dan wel is, dat weet u niet. U kent de wisselkoers Afghani-dollar in het geheel niet. U stelt dat er niet met munten maar enkel met briefjes wordt betaald, maar welke briefjes dat dan waren kunt u niet duidelijk zeggen. Eerst zegt u dat het hoogste briefje 50.000 was. Doorgevraagd stelt u dat er ook briefjes van 1000; 500; 100; 20 en 1 Afghani zijn. Vervolgens stelt u dan weer dat er geen briefjes van 50.000 zijn. Wanneer de vraag u opnieuw wordt gesteld zijn er opeens ook briefjes van 150. Wanneer u ter bevestiging wordt gevraagd of er een briefje van 150 was, ontkent u. Vervolgens voegt u een briefje van 50 Afghani toe. Opnieuw gevraagd alle briefjes op te sommen zijn het er opeens van 1; 2; 5; 10; 20; 50; 100; 150; 200; 300 en 400 (CGSV p. 14-15). Het is duidelijk dat u geen concreet antwoord kunt geven op de vraag welke biljetten in omloop zijn in Afghanistan. Dit is niet geloofwaardig, zeker gezien u stelt jaren in een winkel te hebben gewerkt.

Ook uw concrete kennis van de stad Kandahar en omgeving is niet afdoende. Uw kennis van gewassen in en rond de stad is zeer beperkt. Gevraagd naar groenten die gekweekt worden komt u niet verder dan tomaten, prei en aardappelen. Wanneer de tomaten geoogst worden en dus het goedkoopst zijn op de markt weet u niet. Wat fruit uit de regio betreft hebt u enkel weet van granaatappels en druiven, de namen van andere fruitsoorten bent u vergeten. Kandahar staat bekend om zijn groenten- en fruitteelt, o.a. ook maïs, graan, okra, meloen, watermeloen en abrikozen (zie informatie toegevoegd aan administratief dossier: 'Provincial profile for Kandahar Province'). Dat u slechts drie groenten en twee vruchten kunt opnoemen is weinig geloofwaardig. Gevraagd naar verwerkte vruchten stelt u terecht dat druiven ook gedroogd worden verkocht. Fruitverwerkingsfabrieken zoals bijvoorbeeld de Shirkat-i-Miwa fabriek in Kandahar kent u echter niet. U kunt trouwens evenmin enige andere fabriek in uw stad opnoemen (CGVS p. 5).

Ook uw geografische kennis van de stad Kandahar en omgeving is zeer beperkt. U stelt uw hele leven in District 1 te hebben gewoond. Over de andere districten van de stad schijnt u helemaal niets te weten. U weet niet of ze allemaal nummers hebben of sommigen ook namen kregen en u weet niet hoeveel districten Kandahar telt. U stelt: "Ik woonde heel mijn leven in District 1. Ik ben niet opgeleid. Ik weet niets over andere districten." en "Ik ken enkel mijn district, District 1. Ik ken geen andere districten.". Gevraagd naar andere provincies in Afghanistan noemt u correct Herat, Kabul, Baghlan, Laghman, Kunduz en Nimruz. U noemt ook Mazar, wat echter geen provincie is. Waarschijnlijk doelt u op de stad Mazari Sharif in de provincie Balkh. Gevraagd naar welke van die provincies naast Kandahar liggen gaat u echter weer de mist in. U noemt weliswaar correct Helmand als naburige provincie, maar Herat en Kabul liggen ongeveer aan de andere kant van het land. U weet wel dat er vanuit Kandahar wegen naar Herat en Kabul vertrekken, maar dit was duidelijk niet de vraag die werd gesteld. Andere wegen in de stad kent u trouwens niet. U kunt wel zeggen dat u in de Qala Pesan straat woonde, maar u kent geen enkele andere straat in uw wijk of in de rest van de stad (CGVS p. 6-8). Dit alles is niet geloofwaardig in het licht van uw bewering uw hele leven in de stad Kandahar te hebben gewoond. Een basiskennis van de naburige provincies en van de straten en wijken in uw stad kan op zijn minst van u worden verwacht.

Ook uw sociopolitieke kennis van de stad is zeer beperkt (CGVS p. 7; p. 15-16). Gevraagd naar wie de leiding had over uw district noemt u Malek Saboor, maar behalve het feit dat hij afkomstig is van Kandahar weet u helemaal niets over hem. U kent wel de gouverneur van Kandahar, Hamayun Azizi, evenals zijn voorganger Tooryalai Wesa. Ook over Hamarun Azizi kunt u echter helemaal niets vertellen, behalve dat hij de gouverneur van Kandahar was. Burgemeesters van de stad Kandahar kent u niet. Gevraagd naar wie er momenteel aan de macht is in Kandahar hebt u het over de taliban, IS/Daesh en politiecommandant Raziq. Hier dient vooreerst te worden opgemerkt dat volgens de informatie waarover het CGVS beschikt en die is toegevoegd aan het administratief dossier (COI Focus AFGHANISTAN: Islamitische staat in Afghanistan) IS/Daesh momenteel helemaal niet actief is in Kandahar. De informatie die u tijdens het gehoor over de vermeende aanwezigheid van IS in Kandahar verschaft is dan ook zeer beperkt. U stelt dat de taliban en IS/Daesh onschuldige mensen doden en tegen iedereen die voor de overheid werkt zijn. U kent geen lokale commandanten, noch weet u sinds wanneer IS/Daesh in de stad aanwezig zou zijn. U stelt dat u onopgeleid en analfabeet bent. Erop gewezen dat men van u kan verwachten te weten wanneer een gewapende groepering uw stad binnen is binnengevallen terwijl u daar woonde, ook al bent u ongeletterd, stelt u IS/Daesh nooit in de stad gezien te hebben maar enkel over hen te hebben gehoord. Wat u hoorde was dat ze alle mensen die voor de overheid werken willen doden. Ook wat betreft de aanwezigheid van de taliban in Kandahar is uw kennis uiterst beperkt. U kent geen lokale taliban commandanten. Gevraagd meer te vertellen over de taliban in Kandahar verklaart u: "Ik weet niets over de taliban. Het is heel moeilijk om hun namen te kennen, om te weten wie er talib is in onze stad.". Doorgevraagd zegt u opnieuw enkel dat ze mensen viseren die voor de overheid werken. U weet wel dat de taliban ooit echt aan de macht waren in Kandahar, u zegt toen tien jaar oud te zijn geweest. De taliban waren inderdaad aan de macht van 1994 tot 2001, en in 2001 was u tien jaar oud. Gevraagd naar of u tien jaar oud was op het moment dat de taliban aan de macht kwamen of op het moment dat ze van de macht verdreven werden moet u het antwoord echter schuldig blijven, hoewel deze kennis wel van u verwacht kan worden. Van andere gewapende groeperingen in de stad behalve Daesh en taliban, hebt u geen weet. Gevraagd naar aanslagen in de stad die u zich herinnert hebt u het over twee explosies in huwelijkszalen, de dood van Hashmat Khalil en de aanslag op Ahmad Wali die door zijn bodyguard werd vermoord. Wanneer deze aanslagen gebeurden kunt u echter in het geheel niet zeggen, u weet zelfs niet of het vorige maand, vorig jaar of tien jaar geleden was. Over Ahmad Wali weet u enkel dat hij 'Head of Commanders' was en voor de overheid werkte. Dat hij de broer was van voormalig president Karzai is u ontgaan. De voornaam van president Karzai kent u trouwens niet (CGVS p. 19).

Ook uw overige kennis wat betreft belangrijke plaatsen en aanwezigheden in de stad Kandahar schiet tekort. U hebt nooit gehoord van de PRT (Provincial Reconstruction Teams) (CGSV p.18), hoewel deze

afdeling van het U.S. Department of State zeer actief is in Afghanistan, onder meer in Kandahar. Gevraagd naar andere buitenlandse organisaties die actief waren in Kandahar noemt u enkel de Amerikaanse basis nabij de luchthaven. Verder gevraagd naar andere buitenlandse aanwezigheid in Kandahar zegt u louter: "Waarschijnlijk wel, maar ik weet er niets over." (CGVS p. 19). Het hoeft weinig betoog dat dit geen bevredigend antwoord is voor iemand die beweert zijn hele leven in Kandahar te hebben gewoond. U zegt wel te weten dat er Sikh in Kandahar wonen en dat ze groenten- en fruitwinkels uitbaten, maar waar in de stad ze voornamelijk wonen weet u niet. U kunt ook geen belangrijke plaatsen voor de Sikh gemeenschap in Kandahar noemen, zoals hun gebedsplaats of crematorium (CGVS p. 19). Ook wat andere publieke plaatsen in Kandahar betreft is uw kennis nagenoeg onbestaande. U kunt geen musea noemen in de stad. Er zou een voetbalstadion zijn maar u weet niet waar, noch weet u hoe het stadion heet. Gevraagd naar parken kunt u er slechts een opnoemen: het Dahla park bij Baba Saab. U kunt ook slechts één bank opnoemen: de Kabul bank bij het Shahidan plein (CGVS p. 19). U noemt een aantal moskeeën, waaronder wel correct Sra Jama, de Rode Moskee (CGVS p. 9). Scholen in de stad kent u dan weer niet, en ook van Kandahar University hebt u nog nooit gehoord (CGVS p. 9). U hoorde wel over het Chinese ziekenhuis, maar dat het eigenlijk het Mirwais ziekenhuis heet weet u niet. Gevraagd of er een rivier door de stad stroomt hebt u het over Dahla (CGVS p. 9). De Dahla dam is echter geen rivier maar een dam, meer dan 30 km buiten de stad. De dam ligt in de Arghandab rivier, die ook langs Kandahar stroomt. In de stad zelf loopt een netwerk van kanalen die het water van de Arghandab in de stad brengen. De belangrijkste kanalen zijn Loya Wiala ('big canal') en Zahir Shahi canal (zie informatie toegevoegd aan administratief dossier). U beweert dat Dahla ook wel Lo Wala wordt genoemd (CGVS p. 9), waarmee u waarschijnlijk op Loya Wiala doelt. Deze twee zijn echter geenszins synoniemen. Bovendien noemt u de naam van de rivier, Arghandab, zelfs niet. Het dient weinig betoog dat deze summiere kennis van de stad niet afdoende is voor iemand die stelt er zijn hele leven te hebben gewoond. Gevraagd naar waar u naar keek of luisterde op radio of TV noemt u vier Afgaanse zenders: Shamshad; Millat; Hewad en Lemar. Gevraagd naar een lokale zender uit Kandahar noemt u Shamshad (CGVS p. 20). Dit is echter een nationale Afgaanse zender. Hewad is een lokale zender gebaseerd in Kandahar. Dat u niet weet welke zender gebaseerd is in Kandahar doet opnieuw twijfelen aan uw herkomst uit de stad. Radiozenders kunt u in het geheel niet noemen (CGVS p. 20-21).

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit Kandahar, de hoofdstad van de gelijknamige provincie. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat u voor uw komst naar België in Kandahar heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die u volgens uw verklaringen in deze regio zijn overkomen. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afgaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk

door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS dd. 08.02.2016 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielerzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd op het einde van het gehoor uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er getwijfeld werd aan uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan. U werd er vervolgens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Afghaanse nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt. U hield echter vol dat u nooit ergens anders hebt gewoond behalve in Kandahar (CGVS p. 24).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielerlaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. **Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.**

De documenten die u neerlegt ter staving van uw asielerlaas, met name uw taskara en een kopie van de taskara van uw vader, kunnen bovenstaande conclusies niet ombuigen. Gezien de vele valse documenten die in Afghanistan in omloop zijn (zie informatie toegevoegd aan administratief dossier) en gelet op bovenstaande vage en ongeloofwaardige verklaringen van uw kant met betrekking tot uw herkomst, dienen dergelijke documenten met de nodige voorzichtigheid te worden benaderd. Documenten kunnen slechts een intrinsieke bewijswaarde hebben in geval van coherente en geloofwaardige verklaringen, hetgeen in casu duidelijk niet het geval is. Bovendien werden beide documenten u opgestuurd vanuit Kabul, zoals blijkt uit de DHL enveloppe die u neerlegt. Uw bewering dat men ze eerst vanuit Kandahar probeerde op te sturen wordt door geen enkel stuk in het dossier gestaafd, ook niet door de 'Proof of Delivery Online' van Bpost hoewel u beweert dat dit het "bewijs (is) dat ze eerder van Kandahar naar België werden gestuurd" (CGVS p. 13).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

In wat zich aandient als een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 1, A van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, van artikel 48, 48/2, 48/3, 48/4, 48/5 en 62 van de voormelde wet van 15 december 1980 (hierna: Vreemdelingenwet), van artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: EVRM), van “de algemene rechtsbeginselen en beginsel van behoorlijk bestuur”, van het redelijkheidsbeginsel en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Verzoeker wijst erop dat de volgende elementen niet worden betwist door verweerder: (i) verzoeker heeft de Afghaanse nationaliteit, (ii) verzoeker is geboren te Kandahar, (iii) verzoeker is analfabeet en is nooit naar school geweest, (iv) de envelop die aan verzoeker werd gestuurd door zijn familie, is uit Kandahar afkomstig, en (v) de feitelijke gegevens en informatie van het district waarvan verzoeker aangaf dat hij er woonachtig is.

Verzoeker meent dat verweerder het asielrelaas en de nieuwe elementen niet ten gronde heeft geanalyseerd en verwijst naar het document “*Beyond Proof. Credibility Assessment in EU Asylum Systems*”. Hij stelt dat verweerder niet in het bezit is van alle nodige elementen die hij kan verklaren over zijn vrees voor vervolging ingeval van terugkeer naar Afghanistan.

Vervolgens wijst verzoeker erop dat in de bestreden beslissing wordt aangegeven dat het gehoor in het Arabisch heeft plaatsgevonden met een tolk die het Arabisch machtig is. Hij stelt steeds te hebben aangegeven dat hij het Pashtou beheerst.

Verder benadrukt verzoeker dat hij wel degelijk op meerdere vragen heeft kunnen antwoorden. Betreffende de Afghaanse kalender kon hij de twaalf Afghaanse maanden opnoemen, weergeven dat het ten tijde van het gehoor winter is in Kandahar en aangeven wanneer het nieuwe jaar begint in Afghanistan. Hij gaf ook aan dat hij op gedetailleerde vragen moeilijk kan antwoorden daar hij analfabeet is, iets wat verweerder niet betwist maar waar geen rekening mee werd gehouden, aldus verzoeker. Hij voert aan dat de vragen betreffende het in omloop zijnde geld in Afghanistan door verweerder niet worden gestaafd. Verzoeker stelt “*Dat de bewering door het CGVS dat de soorten biljetten in omloop door verzoeker opgesomd niet kunnen kloppen, door geen enkele (objectieve) informatie door het CGVS worden tegengesproken noch volgt uit de motivering van de bestreden beslissing enige verwijzing naar relevante informatie.*”

Verder meent verzoeker dat hij wel degelijk belangrijke informatie kan geven die men moeilijk kan vermelden indien men er niet zou hebben gewoond. Opnieuw laat verweerder volgens hem na rekening te houden met het gegeven dat hij analfabeet is. Hij stelt “*Dat de verwerende partij opnieuw (en dit is de rode draad doorheen de hele beslissing) absoluut niet aantoont op welke informatie zij zich dan wel baseert om haar beslissing voldoende te schragen en de beweringen van verzoeker te weerleggen.*” Verzoeker verwijst naar zijn gehoorverslag in verband met zijn geografische kennis en wijst erop dat hij zeer duidelijke informatie kan geven over het district waar hij permanent leefde en werkte en dat de informatie door verweerder nergens wordt betwist of tegengesproken. Tevens verwijst verzoeker naar het gehoorverslag in verband met zijn socio-politieke kennis en de andere zogenaamde belangrijke plaatsen en aanwezigheden in Kandahar.

Verzoeker voert voorts aan dat de algemene kennis van het land van herkomst van een asielzoeker zijn feitelijke vrees voor vervolging tegenover Afghanistan en in het bijzonder de taliban niet mag verhullen. Verzoeker stelt “*Dat in huidige zaak, verwerende partij zich meer heeft geconcentreerd op de kennis van verzoeker – die, ter herinnering nooit naar school is geweest en zijn district praktisch nooit heeft verlaten – dan op de redenen van zijn vrees voor vervolging; Dat, ten gevolge, verwerende partij in casu maar weinig weet over de effectieve toepassing van één van de criteria (kwetsbare groepen) vermeld in de Conventie van Genève aangezien bijna al de vragen betrekking hadden tot verzoekers geografische kennis en de kennis van lokale publieke personen/politieke situatie.*”

Verzoeker merkt tevens op dat niets werd gedaan met de informatie die hij gaf over de contactgegevens van zijn vader te Kandahar, terwijl het nummer perfect kan worden nagegaan.

Wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus, volhardt verzoeker dat hij van de stad Kandahar afkomstig is. Hij stelt dat verweerder verschillende documenten toevoegt aan het administratief dossier waarnaar nergens in de bestreden beslissing wordt verwezen. Hij stelt tevens dat de COI Focus "Afghanistan. Islamitische Staat in Afghanistan" van 10 juli 2015 geen inlichting geeft over het reëel risico op ernstige schade in zijn hoofdte ingeval van terugkeer naar Afghanistan. Behoudens met betrekking tot de kanalen/waterlopen in Kandahar, wordt er in de bestreden beslissing nergens naar dit document verwezen. Het document bevestigt volgens hem wel degelijk de aanwezigheid van IS in verschillende streken van Afghanistan en hij meent dat de wreedheid van deze extremistische beweging onbetwistbaar is en bijgevolg het risico reëel is dat eenieder die in een Afghaanse regio verblijft, het slachtoffer kan zijn van hun wreedheid. Zowel de nationale overheid als de internationale troepen slagen er niet in de Afghaanse burgers te verdedigen, aldus verzoeker. Dit wordt volgens hem bevestigd door het grote aantal aanslagen, terreurdaden, gevechten *et cetera*. Verzoeker stelt *"Dat het loutere feit dat er een twijfel is over de regio van herkomst van verzoekers land van herkomst – quod non – verwerende partij ontstaat niet zijn plicht om zowel de algemene veiligheidssituatie en bestaan van een willekeurig geweld, alsook de risico tot het ondergaan van een ernstige schade zoals bedoelt in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, ten gronde te analyseren"*. Verzoeker verwijst vervolgens naar een aantal rapporten en artikels en voert aan *"Dat zelf al zou verzoeker niet geboren zijn in kandahar –quod non, dit niets verandert aan de uiterst hoog onveilige situatie, de vele onmenselijke en vernederende behandelingen, alsook de risico tot executie in Afghanistan"*.

2.2. Stukken

Verweerder voegt bij zijn nota met opmerkingen informatie aangaande de in Afghanistan in omloop zijnde bankbiljetten (bijlagen 1-3).

Ter terechtzitting legt verzoeker samen met een aanvullende nota een kopie van zijn taskara neer (rechtsplegingsdossier, stuk 8).

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Vluchtelingenstatus

Verzoeker stelt dat hij problemen heeft met de taliban, die hem vroegen om explosieven te plaatsen in de bestelling van een politiecommandant aan wie hij een metalen deur zou leveren. Verweerder hecht geen geloof aan verzoekers bewering dat hij zijn hele leven in Kandahar heeft gewoond omdat (i) verzoeker de Afghaanse kalender niet kan hanteren, (ii) verzoeker totaal niet vertrouwd blijkt te zijn met het geld in Afghanistan, (iii) verzoekers concrete kennis van de stad Kandahar en omgeving niet afdoende is, (iv) verzoekers geografische kennis van de stad Kandahar en omgeving zeer beperkt is, (v) verzoekers socio-politieke kennis van de stad zeer beperkt is, en (vi) verzoekers overige kennis wat betreft belangrijke plaatsen en aanwezigheden in de stad Kandahar tekortschiet. Gelet op de ongeloofwaardigheid van verzoekers beweerdte regio van herkomst in Afghanistan, kan volgens verweerder evenmin enig geloof worden gehecht aan verzoekers asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is.

De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden. Waar verzoeker de schending aanvoert van *"de*

algemene rechtsbeginselen en beginsel van behoorlijk bestuur", laat hij na te duiden welke algemene rechtsbeginselen en welk beginsel van behoorlijk bestuur hij geschonden acht. Deze schending wordt dan ook niet dienstig aangevoerd.

Luidens artikel 8 PR RvV dienen de stukken waarvan de partijen willen gebruik maken indien zij in een andere taal zijn opgesteld dan deze van de rechtspleging, vergezeld te zijn van voor eensluidend verklaarde vertaling. Bij gebreke aan een dergelijke vertaling wordt de door verzoeker ter terechtzitting neergelegde taskara (rechtsplegingsdossier, stuk 8) door de Raad niet in overweging genomen. Ten overvloede dient vastgesteld dat verzoeker slechts een kopie neerlegt, die door middel van allerhande knip- en plakwerk gemakkelijk te manipuleren valt. Uit de door verweerder aan het administratief dossier toegevoegde informatie (zie map 'Landeninformatie') blijkt bovendien dat valse, Afghaanse documenten omwille van de hoge graad van corruptie gemakkelijk kunnen worden verkregen, hetgeen de bewijswaarde ervan danig relativeert. Documenten hebben tevens enkel een ondersteunende werking, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zichzelf vermogen documenten evenwel niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielrelaas te herstellen. Uit het onderstaande blijkt dat *in casu* geen sprake is van geloofwaardige verklaringen.

Bij de beoordeling en in het bijzonder deze afgeleid uit de feitelijke kennis van het land van nationaliteit van de verzoekende partij, houdt de Raad bij de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht rekening met het aangehouden profiel van de verzoekende partij. Hij onderzoekt, naast de vraag of deze redenen feitelijk juist zijn en steun vinden in hetgeen waarop de Raad in rechte vermog acht te slaan, of deze correct zijn beoordeeld door de verwerende partij en of hij op grond daarvan en al naargelang het geval, al dan niet aangevuld met de voor de besluitvorming relevante gegevens waarop hij in het raam van de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht in rechte vermog acht te slaan, kan beslissen. Deze beoordeling van de feitelijke kennis geschiedt *in concreto*. In de eerste plaats wordt rekening gehouden met de kennis ter zake in hoofde van de verzoekende partij van feitelijke gegevens die behoren tot de onmiddellijke leefomgeving van de verzoekende partij. Naargelang de aard van het voorgehouden profiel, kan ook rekening worden gehouden met de feitelijke kennis van de ruimere leefomgeving, waarbij deze kennis in hoofde van de verzoekende partij daarbij uiteraard minder doorslaggevend is en er alleszins niet kan toe leiden dat de onwetendheid inzake feitelijke gegevens binnen de onmiddellijke leefomgeving die de beoordeling het meest bepalen, buiten beschouwing wordt gelaten.

Waar verzoeker stelt dat in de bestreden beslissing staat vermeld dat zijn gehoor in het Arabisch heeft plaatsgevonden met een tolk die het Arabisch machtig is, terwijl hij heeft aangegeven enkel het Pashtou te beheersen, dient vastgesteld dat het hier duidelijk om een materiële vergissing in de bestreden beslissing gaat, die geenszins de motivering in deze beslissing aantast. Op het gehoorverslag wordt immers wel degelijk gemeld dat de gehoortaal het Pashtou is en verzoeker maakte tijdens het gehoor geen enkele opmerking over het taalgebruik van de tolk (administratief dossier, stuk 5). In zijn nota met opmerkingen werpt ook verweerder zelf op dat het om een materiële vergissing in zijn beslissing gaat. Geenszins kan uit deze materiële vergissing worden afgeleid dat verweerder het zorgvuldigheidsbeginsel zou hebben geschonden.

Waar verzoeker erop wijst dat hij analfabeet is en nooit naar school ging, dient erop gewezen dat ook van personen met een lage scholingsgraad mag worden verwacht dat deze kunnen antwoorden op een aantal eenvoudige en essentiële kennisvragen omtrent hun directe leefomgeving en de regio waarin zij heel hun leven beweren te hebben gewoond, alsmede dat zij een aantal basiszaken kennen en dat zij een aantal gegevens op een doorleefde wijze kunnen situeren. Ten aanzien van het verwijt dat enkel de elementen in zijn nadeel in de bestreden beslissing zouden zijn opgenomen, kan verder worden opgemerkt dat de motiveringsplicht in hoofde van verweerder geenszins de verplichting behelst om, zo dit al mogelijk zou zijn, alle elementen in het voordeel dan wel in het nadeel van de kandidaat-vluchteling in de bestreden beslissing op te nemen. Dat verzoeker een aantal vragen wél correct wist te beantwoorden, doet op zich geen afbreuk aan het feit dat hij vele andere vragen niet of foutief beantwoordde, dan wel dat zijn antwoorden vaak vaag en niet-doorleefd zijn.

Wat betreft de in Afghanistan in omloop zijnde bankbiljetten, dient vastgesteld dat uit de door verweerder aan zijn nota met opmerkingen toegevoegde informatie (bijlagen 1-3) blijkt dat verzoekers verklaringen dienaangaande wel degelijk veelal onjuist zijn. Verweerder wijst er zowel in de bestreden beslissing als in zijn nota met opmerkingen bovendien terecht op dat de juistheid van verzoekers antwoorden op zich niet enkel of niet per se doet besluiten tot de ongeloofwaardigheid van zijn

verklaringen, maar wel het feit dat verzoeker, die *nota bene* stelde verschillende jaren te hebben gewerkt als winkelier, er niet in slaagt coherente verklaringen af te leggen over de in Afghanistan in omloop zijnde bankbiljetten, terwijl dit wel degelijk van hem kan worden verwacht gezien zijn beweerde professionele activiteiten. Voorts dient vastgesteld dat het administratief dossier wel degelijk informatie bevat over de in de bestreden beslissing ter sprake gekomen geografische omstandigheden en de aanwezigheid van IS (zie map 'Landeninformatie'). Met betrekking tot de informatie over IS, dient er bovendien op gewezen dat hieruit blijkt dat IS slechts in enkele beperkte regio's van Afghanistan actief is, waartoe Kandahar niet behoort. Dit terwijl verzoeker verklaarde dat IS momenteel aan de macht is in Kandahar. Verder dient opnieuw vastgesteld dat verzoekers verklaringen met betrekking tot het leven in Kandahar in de bestreden beslissing terecht als incoherent, vaag en niet-doorleefd worden beoordeeld.

Waar verzoeker nog aanvoert dat niets werd gedaan met de contactgegevens van zijn vader die hij had doorgegeven, dient vooreerst vastgesteld dat verweerder in zijn nota met opmerkingen dienaangaande terecht stelt als volgt: *"Geen enkele bepaling of beginsel verplicht immers de met het onderzoek van de asielaanvraag belaste instanties de vreemdeling bij te staan in zijn inspanningen om het statuut van vluchteling te bekomen en de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling zelf op te vullen"*. Van een asielzoeker mag redelijkerwijze verwacht worden dat deze de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van meet af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (UNHCR, *Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status*, Genève, 1992, nr. 205). Een asielzoeker heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag en het is aan de asielzoeker om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de asielinstanties kunnen beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van verzoeker dat hij de asielinstanties zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielrelaas. De asielinstanties mogen van een asielzoeker correcte en coherente verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over zijn identiteit en nationaliteit, leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, plaats(en) van eerder verblijf en de afgelegde reisroute. De Raad stelt bovendien vast dat verzoekers vader niet als een objectieve bron van informatie zou kunnen worden beschouwd, die verzoekers beweerde herkomst alsnog aannemelijk zou kunnen maken.

De informatie waarnaar verzoeker in onderhavig verzoekschrift verwijst, vermag aan de voormelde vaststellingen geen afbreuk te doen. Deze informatie is van louter algemene aard en heeft geen betrekking op zijn persoon. Bijgevolg volstaat deze informatie niet om aan te tonen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst daadwerkelijk dreigt te worden geviséerd of vervolgd. Verzoeker dient de aangevoerde vrees voor vervolging *in concreto* aan te tonen en blijft hier, gelet op het voorgaande, in gebreke.

Gezien het voorgaande, stelt verweerder terecht als volgt in zijn nota met opmerkingen: *"Verzoeker beperkt zich grotendeels tot het herhalen van een aantal eerder afgelegde verklaringen, het opwerpen van postfactum verklaringen, losse beweringen en het tegenspreken van de gevolgtrekking door de Commissaris-generaal maar dit zonder één element van de bestreden beslissing afdoende en concreet te weerleggen. Dergelijk verweer is niet dienstig om de pertinente vaststellingen in de bestreden beslissing te ontcrachten."*

De louter algemene bewering dat het dossier niet zorgvuldig zou zijn onderzocht, zonder deze bewering ook maar enigszins uit te werken, volstaat geenszins om aan te tonen dat het zorgvuldigheidsbeginsel *in casu* zou zijn geschonden. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de commissaris-generaal de verplichting op om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier en dat verzoeker de kans kreeg om zijn asielmotieven omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen. De commissaris-generaal heeft verzoekers asielaanvraag op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak. Het zorgvuldigheidsbeginsel is niet geschonden.

Verzoeker slaagt er niet in de motieven in de bestreden beslissing te weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden door de Raad tot de zijne gemaakt.

Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers asielrelaas niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, tweede lid van de Vreemdelingenwet.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.3.3. Subsidiaire beschermingsstatus

Zoals *supra* reeds aangehaald toont verzoeker niet aan afkomstig te zijn uit de stad Kandahar gelegen in de gelijknamige provincie.

Door het feit dat verzoeker als asielzoeker geen reëel beeld biedt op zijn verblijfssituatie en de mogelijke problemen die daarmee verbonden zijn verhindert hij de Belgische overheden zijn reële nood aan internationale bescherming correct in te schatten. De asielzoeker kan, met betrekking tot de vraag of hij een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin loopt dan wel een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in geval van terugkeer naar het land van herkomst, niet volstaan met een verwijzing naar de algemene toestand in het land van herkomst maar moet enig verband met zijn persoon aannemelijk maken (RvS 26 mei 2009, nr. 193.523). Verzoeker maakt zelf het bewijs van dergelijk verband met zijn persoon onmogelijk door ongeloofwaardige verklaringen af te leggen over een beweerd verblijf in Afghanistan tot 2015 zodat er geen duidelijkheid is over zijn feitelijke herkomst. Er is immers geen nood aan internationale bescherming als een persoon de nationaliteit van verschillende landen bezit en hij in één van deze landen op bescherming kan rekenen of nog als hij uit een streek komt waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is. Bijgevolg is het dus van belang om te kunnen vaststellen uit welke regio in zijn land van herkomst verzoeker afkomstig is. Het aantonen van de laatste verblijfplaats binnen het land van herkomst is onontbeerlijk vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien verzoeker afkomstig is uit een streek waar geen risico aanwezig is. Verzoeker verhindert zowel de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen als de Raad om inzicht te krijgen in diverse essentiële of wezenlijke aspecten met betrekking tot zijn profiel, nationaliteit(en), voorgeschiedenis, levenswandel en levensomstandigheden en voldoet aldus niet aan de medewerkingsplicht die op hem rust (richtlijnconforme interpretatie van artikel 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet met artikel 4 lid 1, 2 en 3 van de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004). Door het feit dat verzoeker geen reëel beeld biedt op zijn nationaliteit, reële verblijfssituatie of land van herkomst en de mogelijke problemen die daarmee verbonden zijn verhindert hij de Belgische overheden immers zijn reële nood aan internationale bescherming correct in te schatten. Immers, bij een jarenlang verblijf in het buitenland valt niet uit te sluiten dat de asielzoeker in een derde land het staatsburgerschap heeft waardoor de noodzaak aan internationale bescherming in het Rijk zou wegvallen (RvS 25 maart 2010, nr. 202.357; RvS 29 maart 2010, nr. 202.487). De onmogelijkheid om de eventuele nood aan bescherming in hoofde van verzoeker te beoordelen, waartoe in de bestreden beslissing wordt besloten, is derhalve toe te schrijven aan het doen en (na)laten van verzoeker zelf.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

2.3.4. Verzoeker vraagt *in fine* van zijn verzoekschrift de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Het ontbreekt de Raad immers niet aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien juli tweeduizend zestien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER